

Motion till riksdagen 2005/06:Ju505

av **Viviann Gerdin och Birgitta Sellén (c)**

Förbud mot all hantering av barnpornografi

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att all hantering av barnpornografi skall förbjudas i vårt land.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att barnpornografi skall undantas från tryck- och yttrandefriheten i grundlagarna.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att definitionen av barn fastställs enligt FN:s konvention.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förlänga preskriptionstiden för barnpornografibrott.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att översynen av lagstiftningen mot barnpornografi ges tilläggsdirektiv i enlighet med i motionen lämnade förslag.

Förbjud all hantering av barnpornografi

Under hösten 2005 har Högsta domstolen friat en man, trots hans erkännande av att ha framställt barnpornografi! Detta visar att historiskt och i nutid så betecknas barnpornografi som något oskyldigt beteende av de vuxna. Domen bekräftar att barn som utsätts för sexuella skildringar och övergrepp är rättslösa i vårt samhälle. Den kommersiella porrindustrin kan i stort sprida barnpornografimateriel utan att vare sig lagstiftningen eller rättsväsendets instanser förmår ingripa. Högsta domstolens utlåtande enligt ovan medför att polisen inte längre har stöd i lagen för att utreda barnpornografiframställningar. Detta är oacceptabelt.

För att skydda barnen behöver vi snarast införa förbud mot all hantering av barnpornografi, det ska omfatta fotografi, film, video eller annan visuell framställning som visar en person som är engagerad i, eller föreställs vara engagerad i, en sexuell aktivitet. I lagen ska det tydligt framgå att efterfråga,

Fel! Okänt namn på

inneha, överlåta, upplåta, förevisa, sprida eller i övrigt befatta sig med barnpornografi inte är tillåtet. De som framställer, trycker, publicerar eller innehar barnpornografi gör sig därmed skyldiga till ett straffbart brott. Att lagstiftningsvägen stärka skyddet för barnen måste bli en högt prioriterad fråga.

Grundlagsfråga

Att skydda barnen mot sexuell exploatering, mot sexuella övergrepp har i lagstiftningen kommit att bli en fråga som hotar yttrande- och tryckfrihetsförordningen, ett häpnadsväckande argument! Att i den svenska lagstiftningen ställa ett brott mot ett barn mot yttrandefriheten i ett demokratiskt samhälle saknar motstycke i historien. Med insikt om vilka konsekvenser detta misstag medför för de oskyddade barnen borde varje individ inse att brott som begås mot barn ska betraktas som allvarliga och därmed hanteras inom brottsbalken.

Under decennier har medvetenheten om konsekvenserna av barnpornografiframställning ökat bland befolkningen, och att barnen på bilderna utsätts för övergrepp framgår för alltfler. Trots dessa skildringar av barn som sexuella handelsvaror som sprids via media, video och tv har vi fortfarande en uddlös lagstiftning i Sverige angående barnpornografien. Den påverkan som barnpornografien har på människor som saknar förmåga att hantera sin sexualitet har inte analyserats, inte heller beaktas inom domstolarna. I stället har barnpornografien tillåtits att spridas utan större motstånd. Detta har medfört att vissa grupper blivit avtrubbade inför det sexuella våldet med risk för att normalisera de sexuella övergreppen på barn.

Definition av barn

Nuvarande regler för barnpornografilagen saknar en tydlig åldersgräns, i stället anges något diffust att barn är "vilkas könsmodningsprocess inte är avslutad". Vi kan se konsekvenserna av det i flera domstolsutlåtanden där lindriga straff har utdömts för våldtäkt mot minderårigt barn. Motiveringar som använts är att flickan försökt "verka erfaren" än hon var. Det finns även domar som angivit att en 9-årig flicka har uppträtt "förföriskt", eller att barnet inte gjort "tillräckligt" motstånd! Det framgår med stor tydlighet att det finns förväntningar på att barnet ska ta ansvaret, trots sin ringa ålder. Samtidigt som den vuxne gärningsmannen inte görs ansvarig blir denne också omyndighetsförklarad.

Lagens ottydlighet har bidragit till flera olyckliga tolkningar, t.ex. att anmälda fall med flickor från 13 år och uppåt i barnpornografiutredningar ofta inte bedömts vara barnpornografi. Barnpornografiutredningen som presenterades 1997 ger därför en missvisande bild av barnpornografins verkliga utbredning i Sverige. Ett första krav är därför att Sverige ansluter sig till FN:s konvention och definierar att barn är varje människa som är under 18 år. Sex-

Fel! Okänt namn på

uella skildringar av den som är under 18 år är barnpornografi, oavsett om det är verklighetsskildringar eller t.ex. anspelningspornografi. Detta ges regeringen till känna.

Barnpornografibrott allvarliga brott mot barn

De försök som gjorts under flera decennier att införa en skärpt lagstiftning som förbjuder all hantering av pornografiskt materiel har återkommande mötts av hårt motstånd, alternativt har politiskt ansvariga dvs. regeringen dragit frågan i långbänk genom att tillsätta flera utredningar, flera av dem har uppvisat stora brister i sitt slutmaterial. I det fortsatta arbetet måste lagstiftningen utgå från att skydda barnen därför skall samtlig befattning med barnpornografi vara kriminaliserad.

För de barn som blivit utsatta för sexuella skildringar och övergrepp och även filmats har brotten osynliggjorts, trots att de är förevigade. Barnpornografen ges därmed en legitimitet genom att beslutsfattare väljer att blunda för vad som sker. Att systematiskt osynliggöra pornografiska skildringar av barn och även hänvisa dem till s.k. familjebilder ökar risken för att sexuella övergrepp på barn fortsätter och även normaliseras inom vissa grupper.

Brott mot barn är allvarliga brott och ska i straffskalan behandlas därefter. Barn som berövas sin barndom får skador fysiskt och psykiskt och i många fall lider de av övergreppen under hela livet. De måste få bli tagna på allvar och känna samhällets stöd. Lagstiftningen angående sexuella skildringar och övergrepp av barn är ett grovt brott. Med respekt för barnen och brottets art är det befogat att preskriptionstiden för sexuella övergrepp förlängs och att lagstiftningen skärps. Detta ges regeringen till känna.

Barnpornografibrott måste bli en högt prioriterad fråga för lagstiftare, polis och domstolsväsende. Med hänvisning till alla utredningar och den kunskap som olika myndigheter och organisationer besitter så finns nu förutsättningarna för regeringen att snabbutreda och återkomma till riksdagen med förslag om att förbjuda all hantering av barnpornografi. Detta ges regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2005

Viviann Gerdin (c)

Birgitta Sellén (c)